

İŞIKTAKİ KARANLIK

Seda Ulu

Editör

Ayşe Sağlam

Kapak Tasarımı

Yusuf Anar

Mizanpaj

Neşe Siyamoğlu



ISBN: 978-625-7237-74-1

1. Baskı: Mayıs 2023

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Yazardan Direkt – Türkiye

Yazardan Direkt Elektronik İletişim Tanıtım Paz. ve Tic. Ltd. Şti

Altıntepe mah. İstasyon Yolu sok. No: 3/1

Maltepe / İstanbul

Tel: 0216 3011213

Sertifika No:47456

Transkop Büro Makineleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Altayçeşme Mah. Bağdat Cad. No: 287/291A Maltepe/İstanbul

Sertifika No: 42007

EDİTÖRDEN...

Karanlıktaki Işık, benim editörlük maceramın mihenk taşlarından biriydi ama sonuçta ben bir editör olarak gereğini yapmıştım. Kitabı çalışırken ‘Joseph’ özelinde, yepyeni bir serüvene dâhil olduğumu anlamıştım; üstelik bu hikâye burada kalamazdı. Seda Ulu, hayatımda gördüğüm en tutkulu ve tutkusunu azme dönüştürmüş yazarlardan biri. Yazdığı her satırı sorgulayan, kendinden eminlik yerine, kitabını okuyanın aklından geçeni sorgulayan bir yazar. Onunla *karanlığı* ve ışığı konuşurken ikinci kitabın ortaya çıkışını; iki sene boyunca, sanki ailemizden birinden söz ediyormuşçasına tasarladık. Şimdi, elinizde tuttuğunuz bu kitap, bizim en güzel hayallerimizden biri. Hayatımda çok az roman karakterini evime taşıdım, soframda oturttum; ondan, ailemden biri gibi söz ettim. *Işıktaki Karanlık* o sofraya oturup aklımdan hiç çıkmayan sorularıyla yaşamımda bir yol arkadaşı oldu.

Bu kitap, tanıdığımızı sandığımız herkese başka gözle baktıran, aslında “Hiç de öyle değilmiş.” dedirten ve bir o kadar da sağlam bir anlatıcının rüyası... Bu rüyanın bir parçası olduğum ve sonunu okurken burada bitmeyeceğini (ve ağladığımı) Seda’ya söylediğim bu kitabı umarım, siz de benzer bir heyecanla okursunuz. Editörü, arkadaşı ve okuru olarak sizi, yazmaktan ve şaşırtmaktan asla vazgeçmeyecek bir yazarla baş başa bırakıyorum. Bu yolculuğa beraber çıktığımız için teşekkür ederim Seda...



Kasabaya soğuk, puslu bir hava ve ölüm sessizliği hâkimdi. Sokakta duyulan tek ses, kilisenin çanlarıydı. Joseph dizlerinin üzerine çömelmiş, iki elini yere koymuş; kendi kendine mırıldanıyordu. Saçları iyice uzamış, sakallarına karışmıştı. Koyu saçlarının arasından yüzünü aydınlatan tek şey, masmavi gözleriydi. Galina gittiğinden beri Joseph'in acısı, öfkesi ve soğukluğu tüm kasabayı sarmıştı. Stone Town'da sanki yaşam durmuştu. Kilisenin çanları sustuktan sonraki kısacık sessizliği, dışarıdaki karganın sesi bozdu.

“Tam üç yıldır beni onsuzlukla cezalandırıyorsun Tanrı'm! Onu bana geri ver. Planım işe yaramalı. Galina'yı geri almanın düşüncesi ve intikam arzusu, bunca zamandır beni ayakta tutuyor. Sabırla bekledim.”

Birden öfkelenildi. Pencereden içeriye esen rüzgâr, Joseph'in öfkesiyle birleşip yanan mumu söndürdü.

Ellerini hızla yere çarpıp “Onu benden nasıl alırsın!” diyerek başını kaldırdı. Keskin mavi gözlerini karşısındaki İsa resmine dikti.

“O benim ve ait olduğu yere geri dönecek. Bir daha kimse onu benden alamayacak. Belki bu seçtiğim, uzun bir yol ama bundan emin olacağım. Beni karşısında gördüğünde yüzünün alacağı ifadeyi görmek için çıldırıyorum.”

Bunları söylerken sol gözünün altındaki damar şişti. Kendini sıkıyordu. Beyaz yüzü kıpkırmızı oldu. Ne zaman öfkelenirse gözünün altındaki bu damar şişer, Galina'nın korkudan titremesine sebep olurdu. Joseph Galina'yı tekrar etkisi altına almalıydı. Bakışları, dışarıdaki ağacın dalındaki kargaya ilişti. Ayağa kalktı.

Pencereye doğru yürürken kilisenin büyük kapısı, açıldığını haber veren bir ses çıkardı. Joseph'in dikkati o yöne doğru kaydı.

“Efendim,”

“Ne var, Anthony?”

“Bayan Applegate sizi görmek istiyor.”

“Konu nedir?”

“Bilmiyorum. Ona dua ettiğinizi, rahatsız edilmek istemediğinizi söyledim ama yine de bekliyor.”

Joseph hiç cevap vermedi. Aklının başka yerde olduğunu anlamak için dâhi olmaya gerek yoktu.

“Ne yapmamı arzu edersiniz?”

Joseph hâlâ bir yanıt vermiyordu. Anthony dışarıda, soğukta bekleyen kadını düşündükçe bu sessizlik onun gerilmesine neden oldu. Joseph'in zihinini kaplayan kişinin yine Galina olduğunu bildiği için bu bekleyişe tepki göstererek son verdi.

“Efendim!”

Joseph, başını yerden kaldırdı.

“Planda bir sorun yok, değil mi?”

“Her şey istediğiniz gibi ilerliyor, endişe etmeyin.”

“Peki, o hazır mı?”

Anthony hemen yanıtladı.

“Sabırsızlıkla sizden gelecek emri bekliyor.”

Joseph'in yüzünde memnuniyetini belli eden bir gülümseme oluştu.

“Beni yeterince tanıyorsun, Anthony. Sence ben, tanıdığın diğer pederlere benziyor muyum?”

“Hayır, efendim. Kesinlikle benzemiyorsunuz.”

Joseph şeytani bakışlarıyla “Galina’yı, yaşadığı peri masalından uyandırmanın zamanı geldi.” dedi.

“Evet, efendim. Ona kimin aracılığıyla ulaşacağımızı bilseydi eğer...”

“Yakında öğrenecek Anthony. Şimdi, Bayan Applegate dışarıda daha fazla bekleyip soğuktan donmadan onu içeri alalım.”

Anthony hızla kilisenin kapısına doğru yürüdü. İçeriye titreyerek giren genç kız, “Affedersiniz, peder.” dedi.

“Bana söylemek istediğin bir şey mi var?”

“Aslında ben sadece sizi merak ettim.”

Joseph derin bir soluk aldıktan sonra Anthony’e dışarı çıkmasını işaret etti. Anthony pis pis sırtarak dışarı çıkarken Joseph onun bu tavrına sinir olmuş bir hâlde, karşısındaki genç kıza tekrar baktı. Kız, ona hizmet etmeye o kadar hazırdı ki... Sarı saçları beline doğru süzülüyor; mavi gözleri, Joseph’in dudaklarından dökülecek tek bir kelimeyi bekliyordu. Ama Joseph için sadece Galina vardı. Her ne yapmış olursa olsun...

“Çok düşüncelisin Annette, ben iyiyim.”

Kız, “Sizin için endişeleniyorum.” dedi. Joseph tek kaşını kaldırıp ona dik dik bakıyordu. Annette konuşmayı sürdürdü.

“Sizin için daha fazla şey yapmak istiyorum. Galina’nın... Yani eşinizin sizi terk ettiğini biliyorum. Bunu sizin gibi birine nasıl yapar, aklım almıyor. Üç yıl oldu. Hayatınıza devam etmelisiniz.”

Joseph geriye doğru birkaç adım atıp kızıdan uzaklaşmaya başlayınca Annette “Peder Joseph, affedin. Niyetim size geçmi-

şin kötü anılarını hatırlatıp sizi üzmemek değildi. Ben sadece...” derken genç kız duraksadı.

Joseph içinden, ‘Bana hatırlatmana gerek yok. Ben zaten her gün onunla yaşıyorum.’ diye geçirdi.

Annette hayranlık dolu bakışlarla Peder Joseph’e yaklaştı. Elini onun yüzüne dokundurmaya yeltendiği sırada “Siz eşsizsiniz.” deyince Joseph, kızın elini sert bir şekilde tutup bunu yapmasına engel oldu.

“Bayan Applegate!”

Kız aniden geri çekildi. Başını öne eğdi. “Tekrar affedin. Haddimi aştım.”

Joseph kızı süzüyordu. ‘Eğer Galina olmasaydı... Ama ne mümkün, hiçbir kadın bana onun verdiği veremez. En sinir bozucu kısım da bu. Onun dışındaki herkese taş, bu kalbim.’ diye düşünüyordu. Artık kıza tahammül edemeyeceğini anladığında gözlerini sıkıp tekrar ona baktı.

“Bu hissettiğin yanlış. Daha çok gençsin. Ben hâlâ evli bir din adamıyım. Kiliseye benim için değil, Tanrı için gel.”

“Siz her konuştuğunuzda; dudaklarınızdan dökülen her vaaz benim için...”

Joseph sinirlerine hâkim olmaya çalışarak “Bayan Applegate!” diye bağırdı.

Kız olduğu yerde irkildi.

“Buraya, dua etmek dışında, bir daha gelmeyin!”

Annette neredeyse ağlayacaktı. Utanarak ve özür dileyerek kendini kiliseden dışarı attı. Joseph onun gidişiyle rahatladı. Karganın sesini duyunca kargaya doğru atmaya hazırlandığı adımları anımsadı ve o yöne doğru yürüdü.

Karga ona dikkatle bakıyordu. Joseph kendi kendine konuşmayı sürdürdü.

‘O, bana itaat etmeyi yeniden öğrenecek. Beni unutmasına izin vermeyeceğim. Mutluluğunun içinde geride kalan bir gölge gibi yok olmayacağım. Buna izin veremem. Bunun olması için gereken her şeyi yapacağım. O pisliği aklımdan söküp atacacağım.’

Karga sanki Joseph’in dediklerini anlamış gibi ona bakmaya devam ederken başka bir ses, ‘Peki, onu Galina’nın kalbinden nasıl söküp atacaksın’ dedi.

Joseph güldü. Konuşan diğer sesin varlığına bir yanı itiraz ediyordu. Uzun zamandır kafasının içindeki sesler, başını ağrıttıyordu. Karga uçup Joseph’in penceresine kondu. Joseph elini karganın başına götürdü. Tuhaftı; karga ondan kaçmıyordu.

‘Beni hissettiğini biliyorum, Galina. Hatta duyuyorsun bile. Ayrı olmamız, aramızdaki bağı daha da güçlendirdi. Sana nasıl ulaşacağımı biliyorum. Fısıldıyorum, Galina, duy beni. Tam da şu anda sana fısıldıyorum.’

Joseph başını kargaya doğru eğdi. Onun gözlerine o kadar odaklanmıştı ki dudaklarının arasından tek bir kelime çıktı. “Uyan.”

Karganın siyah kanatları havayı dövdü ve uçarak gözden kayboldu.